

Sygn. akt VI GC 149/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym

przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak - Sobierajska

protokolant st. sekr. sądowy Bożena Gościńska

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2018 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa thyssenkrupp (...) S.A. w T.

przeciwko E. L.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego E. L. na rzecz powoda thyssenkrupp (...) S.A. w T. kwotę 307.475,89 zł (trzysta siedem tysięcy czterysta siedemdziesiąt pięć złotych osiemdziesiąt dziewięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych naliczonymi:

- od kwoty 304.208,72 zł (trzysta cztery tysiące dwieście osiem złotych siedemdziesiąt dwa grosze) od dnia 17 lipca 2018 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 987,58 zł (dziewięćset osiemdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 26 września 2018 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.279,59 zł (dwa tysiące dwieście siedemdziesiąt dziewięć złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 12 października 2018 r. do dnia zapłaty,

2. umarza postępowania w pozostałej części,

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 33.792,00 zł (trzydzieści trzy tysiące siedemset dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 149/18

ZARZĄDZENIE

1. (...),

2.(...)

T., (...)

Sygn. akt VI GC 149/18

UZASADNIENIE

Powód thyssenkrupp (...) S.A. w T. wniósł do tutejszego Sądu pozew przeciwko E. L. z żądaniem zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 459 493,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu powód podał, że sprzedał pozwanemu towary przemysłowe wymienione w załączonych do pozwu fakturach oraz wykonał usługi wydania atestów. Pozwany odebrał towar bez zastrzeżeń jednak nie zapłacił ceny.

W dniu 27 lipca 2018 roku Sąd Okręgowy w Toruniu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt VI GNC 410/18).

Pozwany wniósł sprzeciw zaskarżając nakaz w całości. Pozwany domagał się oddalenia powództwa i zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. Ponadto wniósł o przekazanie sprawy do Sądu Okręgowego w Krakowie.

W uzasadnieniu pozwany potwierdził, że kupuje produkty stalowe w powodowej spółce od dłuższego czasu na podstawie pisemnych zamówień. Pozwany zarzucił, że z przesłanych przez powoda kserokopii dokumentów, które są mało czytelne, nie wynika kto podpisywał zamówienia na towary stalowe, jakie były ilości zamówionego towaru oraz na jaką budowę zostały przesłane. W związku z tym pozwany wniósł o zobowiązanie powoda do przesłania czytelnych dokumentów celem dokonania weryfikacji przedstawionych zamówień oraz ilości odebranego towaru. Jednocześnie pozwany oświadczył, iż w żadnym wypadku nie zamierza uchylać się od płatności za dostarczony towar, w sytuacji gdy powód wykaże dokumentami, że towar został zamówiony i dostarczony na właściwą budowę. Pozwany wskazał również, iż właściwym do rozpoznania sprawy jest Sąd Okręgowy w Krakowie z uwagi na miejsce zamieszkania pozwanego. Pozwany nie posiada żadnych umów, z których wynikałaby właściwość Sądu.

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda wskazał, iż wraz z pozwem przedłożył umowy sprzedaży, na podstawie których towar został wydany i odebrany przez pozwanego. W związku z tym pozwany był zobowiązany do zapłaty ceny. Wbrew zarzutom pozwanego towar nie był sprzedawany na podstawie samych tylko zamówień, ale na podstawie umów sprzedaży, które były zawierane w związku z przedmiotowymi zamówieniami. Treść umów sprzedaży odpowiadała treści potwierdzeń zamówień. Pozwany nie zgłosił do tych potwierdzeń żadnych zastrzeżeń. Część potwierdzeń pozwany podpisał. Natomiast fakt wydania towarów został wykazany dokumentami WZ i dokumentami dostawcy, wymienionymi w dowodach nr 15 – 33 w pozwie. Ponadto powód podkreślił, że pozwany nie wskazał, których konkretnie zamówień nie może odczytać. Ilość towaru i miejsce dostawy wynika z treści dokumentów. Większość towarów została dostarczona pozwanemu do jego przedsiębiorstwa „(...)” w B., a część na budowę (...)w K.. Wobec tego zgłoszone przez pozwanego zarzuty są bezzasadne i nieracjonalne, a jedynym powodem wniesienia sprzeciwu jest chęć przedłużenia niniejszego postępowania. Przed wytoczeniem powództwa pozwany deklarował spłatę dochodzących należności, ale wskazane przez niego terminy były zbyt odległe i powód ich nie zaakceptował. Pełnomocnik powoda podkreślił, iż w dniu sporządzenia niniejszego pisma, otrzymał od pełnomocnika pozwanego propozycję spłaty przez pozwanego całości zadłużenia w ratach wraz z kosztami sądowymi.

W piśmie z dnia 26 września 2018 r. pełnomocnik powoda ograniczył żądanie pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 407 038,60 zł wraz z odsetkami ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od kwoty 406 051,02 zł od dnia 17 lipca 2018 r. do dnia zapłaty i od kwoty 987,58 zł od dnia 26 września 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. Pełnomocnik powoda wskazał, iż w dniu 25 września 2018 r. pozwany zapłacił kwotę 53 442,23 zł.

Następnie w piśmie z dnia 12 października 2018 r. pełnomocnik powoda wskazał, iż pozwany dokonał następnej wpłaty w wysokości 101.842,30 zł w dniu 10 października 2018 r., stanowiącej część należności objętej pozwem. Wobec tego ograniczył żądanie pozwu w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 307 475,89 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych:

od kwoty 304 208,72 zł od dnia 17 lipca 2018 r. do dnia zapłaty,

od kwoty 987,58 zł od 26 września 2018 do dnia zapłaty,

od kwoty 2 279,59 zł od 12 października 2018 r. do dnia zapłaty

Powód podtrzymał też żądanie w zakresie zasądzenia kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Pozwany prowadzi działalność gospodarczą pod firmą 1. Przedsiębiorstwo Budowlano Handlowo (...) oraz 2. Przedsiębiorstwo (...) E. L..

Dowód: odpis z (...) k. 184.

Powód thyssenkrupp (...) S.A. w T. w okresie od marca do maja 2018 roku zawarł z pozwanym E. L. szereg umów sprzedaży towaru oraz wydania atestów na dostarczone materiały. Powód przedstawił pozwanemu oferty, a pozwany złożył zamówienia. Treść umów sprzedaży odpowiadała treści potwierdzeń zamówień wystawianych przez powoda.

W dniu 6 marca 2018 roku powód sprzedał pozwanemu pręty okrągłe, rury ze szwem konstrukcyjne, profile zamknięte szlifowane, ceowniki, dwuteowniki, pręty płaskie, profile prostokątne w ilościach wskazanych w potwierdzeniu zamówienia nr (...) – wartość towaru netto wynosiła 10 197,78 zł oraz w zamówieniu nr (...) – wartość towaru netto 36 518,52 zł. Cena towaru miała zostać zapłacona w terminie 45 dni przelewem. Jako miejsce dostarczenia towaru pozwany wskazał Magazyn (...) ul. (...) w B.. Pozwany potwierdził zamówienie mailem z 6 marca 2018 r.

Na podstawie zamówienia nr (...) z dnia 7 marca 2018 r. pozwany kupił od powoda czyściki, klej, taśmę dwustronną. Towar transportem dostawcy został dostarczony na budowę (...) w K.. Cena towaru wynosiła 4 465,71 euro, płatna przelewem. To zamówienie podpisała osoba upoważniona w przedsiębiorstwie pozwanego A. G..

W dniu 8 marca 2018 roku powód sprzedał pozwanemu blachy w arkuszach wraz z atestem, dwuteowniki, pręty płaskie, profile prostokątne za kwotę 28 413,30 zł netto, na podstawie potwierdzenia zamówienia nr (...). Dostawa miała być również do Magazynu (...) w B..

W dniu 16 marca 2018 roku przedmiotem umowy sprzedaży były dwuteowniki i pręty płaskie, udokumentowanej potwierdzeniem zamówienia nr (...). Cena wynosiła 14 420,00 zł netto, dostawa do Magazynu Stali.

Kolejna sprzedaż nastąpiła w dniu 19 marca 2018 roku, powód sprzedał pozwanemu dwuteownik, zamówienie nr (...), do stawa jak poprzednio.

W dniu 27 lutego 2018 r. pozwany złożył zamówienie na płytę E. T. i teowniki na drugi budynek. Potwierdzenie zamówienia nastąpiło w dniu 5 marca 2018 r. nr (...), wartość 93 266,60 zł netto. To potwierdzenie również zostało podpisane ze strony pozwanego przez A. G.. Dostawa na budowę (...) (...).

W oparciu o zamówienie z 21 marca 2018 r. pozwany nabył u powoda pręty żebrowane i ceownik (...). Tego samego dnia sporządzono potwierdzenie zamówienia nr (...) na kwotę 26 369,80 zł netto. Dostawa ul. (...) w B..

Kolejne zamówienie pozwany złożył 4 kwietnia 2018 r. na profile prostokątne, ceowniki (...), dwuteowniki, rury konstrukcyjne, potwierdzone tego samego dnia nr (...) na kwotę 22 975,56 zł netto. Dostawa do Magazynu (...).

W dniu 11 kwietnia 2018 r. pozwany nabył od powoda pręty okrągłe, rury ze szwem konstrukcyjne, płaskowniki cięte, nr potwierdzenia zamówienia (...), za kwotę 7 957,90 zł. Dostawa również do Magazynu (...).

Na budowę (...) (...) w dniu 16 kwietnia 2018 r. pozwany kupił od powoda kleje oraz dopłacił do transportu – potwierdzenie zamówienia (...) na kwotę 721,84 euro. Potwierdzenie zostało podpisane ze strony pozwanego przez tę samą osobę co poprzednio.

W dniu 17 kwietnia 2018 r. pozwany złożył zamówienie na płytę E. T. i teowniki na trzeci budynek. Potwierdzenie zamówienia nastąpiło tego samego dnia nr (...), wartość 93 266,60 zł netto. To potwierdzenie również zostało podpisane ze strony pozwanego.

Zamówienia przesyłał pozwany osobiście lub w imieniu pozwanego przesyłał i potwierdzał A. G..

Pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń co do treści potwierdzeń zamówień.

Wszystkie zamówione towary zostały dostarczone pozwanemu transportem dostawcy do wskazanego przez pozwanego miejsca dostawy, a pozwany potwierdził ich odbiór w treści dowodów (...), (...), (...), (...), (...) oraz listów przewozowych nr (...), (...) i (...), (...), (...), (...), (...), (...).

Powód dostarczył pozwanemu również atesty.

Za sprzedany towar powód wystawił faktury z kwotą brutto i z określonym terminem płatności.

Dowód: zamówienia, potwierdzenia zamówienia, korespondencja mailowa, atesty, potwierdzenie wysłania atestów, faktury VAT, dowody WZ, CMR, listy przewozowe k. 13 – 170.

Pozwany nie zapłacił ceny towaru w ustalonych terminach, tak więc powód wezwał pozwanego do zapłaty. W odpowiedzi pozwany przedstawił harmonogram spłat. Powód nie zgodził się z terminami spłat wskazanymi przez pozwanego i przesłał własny harmonogram spłaty zadłużenia. Pierwsza wpłata miała nastąpić do 2 lipca 2018 r. Wobec jej braku, w dniu 3 lipca 2018 r. powód sporządził przedsądowe wezwanie do zapłaty z wymienieniem faktur, kwot nimi objętych i terminów płatności określonych w fakturach. Wezwanie pozostało bez odpowiedzi.

Dowód: saldo, korespondencja mailowa, pismo powoda z 27.06.2018 r., wezwanie do zapłaty wraz z dowodem nadania k. 171 – 176.

Powód dokonał kapitalizacji odsetek.

Dowód: kalkulator odsetek k. 186 – 201.

W trakcie procesu, w dniu 5 września 2018 r. pozwany zaproponował spłatę dochodzonej kwoty w trzech ratach: 200 000 zł do 20 września 2018 r., 100 000 zł do 30 września 2018 r. i pozostała kwota wraz z kosztami sądowymi do 15 października 2018 r.

Dowód: wiadomość mailowa k. 218.

W dniu 25 września 2018 roku pozwany dokonał wpłaty kwoty 53 442,23 zł wskazując w treści przelewu, na poczet których faktur jest płatność. Następnie w dniu 10 października 2018 r. pozwany wpłacił kwotę 101 842,30 zł również podając tytuł wpłaty. W związku z tym faktury wskazane w pozwie jako dowody nr 17, 18, 19, 23, 25, 30, 31 zostały w całości zapłacone.

Dowód: potwierdzenia przelewu k. 228, 239.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów przedłożonych przez powoda, których prawdziwość nie została zakwestionowana.

Powód złożył pozew o zapłatę argumentując, że strony zawarły szereg umów sprzedaży, powód spełnił swoje świadczenie – wydał towar pozwanemu, pozwany go odebrał bez zastrzeżeń jednak nie zapłacił ceny (art. 535 k.c.).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany przyznał fakt zakupu u powoda materiałów stalowych, jednakże jego zdaniem dokumenty dołączone do pozwu są mało czytelne i nie może ich zweryfikować. Pozwany oświadczył, że nie uchylił się od zapłaty, której dokonał w przypadku przedłożenia przez powoda czytelnych dokumentów.

Po wytoczeniu powództwa pozwany dokonał dwóch wpłat na poczet dochodzonej należności, wobec czego powód ograniczył żądanie. Dodatkowo pozwany zaproponował spłatę całości zadłużenia do dnia 15 października 2018 r., czego jednak nie uczynił.

Zarzuty pozwanego co do nieczytelności dokumentów były chybione.

Żądanie powoda zasługiwało na uwzględnienie w całości. Powód przedstawił, potwierdzenia zamówień, faktury oraz dowody WZ, listy przewozowe z podpisem odbiorcy i pieczęcią pozwanego. Wobec braku konkretnych zarzutów i zapłaty części należności przez pozwanego po wytoczeniu powództwa nie ulega wątpliwości, że roszczenie zostało należycie udowodnione (art. 535 k.c. w zw. z art. 6 k.c.). Jeżeli pozwany nie zgadza się z konkretnymi faktami bądź dowodami zobowiązany jest je wskazać i ustosunkować się do nich (por. wyrok SN z 9 lipca 2009 r., III CSK 341/08, LEX nr 584753). Samo żądanie oddalenia powództwa czy ogólnikowe zaprzeczenie nie stanowi skutecznej obrony.

Pozwany nie zaoferował żadnych dowodów. W świetle przedłożonych przez powoda dokumentów, które wbrew pozwanemu były czytelne, nie ma wątpliwości, że dochodzone roszczenie jest wymagalne. Przed wytoczeniem powództwa powód wystosował do pozwanego wezwanie do zapłaty. W potwierdzeniach zamówień i dowodach dostawy wyraźnie wskazano gdzie ma być dostarczony towar, a pozwany nie twierdził, że towaru nie otrzymał.

W tej sytuacji zbędne były dowody z zeznań świadków i przesłuchania stron zgłoszone przez powoda, dlatego zostały oddalone.

Bezzasadny był zarzut niewłaściwości tut. Sądu podniesiony przez pozwanego, jak również żądanie aby powód przedłożył czytelne dokumenty.

Wprawdzie pełnomocnik powoda nie cofnął częściowo w sposób wyraźny pozwu, a jedynie ograniczył żądanie, jednakże Sąd uznał, iż wydanie wyroku co do zapłaconej części roszczenia było zbędne i na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w tym zakresie.

Mając na względzie przedstawione wyżej argumenty, na podstawie art. 535 k.c. należało zasądzić cenę sprzedanego i wydanego pozwanemu towaru. O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 7 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

Na marginesie należy dodać, iż cofnięcie sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym nie wywołuje żadnych skutków prawnych. Zatem pismo pełnomocnika pozwanego w tej kwestii było bezprzedmiotowe.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Z uwagi na fakt, że do zapłaty części należności doszło po wytoczeniu powództwa, pozwanego należało traktować jak przegrywającego sprawę w całości. Na zasadzoną tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę składa się opłata od pozwu – 22 975 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego powoda (w stawce minimalnej) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa – 10 817 zł.